

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

POWIATU PUCKIEGO.

Wychodzi w środę i sobotę. — Prenumerata kwartalna 40 marek, miesięczna 15 marek Poszczególne numery 2 marki.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 6 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 10 mk. od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Dziennik Gdański“, Gdańsk.

Nr. 45.

Puck, sobota, dnia 4 czerwca 1921 r.

Rok 35.

- Treść:**
447. Wyjaśnienie w sprawie dostarczania pomieszczeń, przypomnienie ustawy z dnia 27. XI 1919.
 448. Dotyczy rozszerzenia tymczasowej Rady Powiatowej.
 449. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 7. maja rb. dotyczące przepisów paszportowych.
 450. Opublikowanie ustawy z dnia 10. XII. 20 o dostarczeniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów.
 451. Przypomnienie rozporządzeń policyjnych w sprawie zgłoszenia przyjezdnych i obcokrajowców.
 452. Obwieszczenie starosty dot. podziału nafty.
 453. Statystyka Urzędów Stanu Cywilnego.
 454. Obwieszczenie starosty dot. podziału cukru.
 455. Statystyka przyjezdnych.
 456. Opublikowanie budowy wędzarni Emila Hermanna w Boru.
 457. Obwieszczenie Oficera Ewidencyjnego w Pucku. Ogłoszenia.

447.

Wyjaśnienie w sprawie dostarczania pomieszczeń; przypomnienie ustawy z dnia 27. 11. 1919.

Niejednokrotnie doszło do mej wiadomości, że ludność powiatu, a przede wszystkim ludność miasta Pucka, mylnie zrozumiała następujące moje zarządzenie:

1. Obwieszczenie z dnia 16 4 21 dot. uchylecia zarządzeń wyjątkowych (Orędownik Urzędowy nr. 36, poz. 378).
2. Rozporządzenie z dnia 14 5 21 w sprawie kwater dla wojska (Orędownik Urz. nr. 42 poz. 422).
3. Obwieszczenie z dnia 18 5 21 w sprawie mieszkań na potrzeby wojska (Orędownik U. nr. 43 poz. 433).

Zupełnie błędem jest zapatrywanie, że po ogłoszeniu obwieszczenia ad 1 o uchyleniu zarządzeń wyjątkowych ustala także prawo rekwizycji (która tylko może wykonać władza cywilna z wyjątkiem wojskowego stanu oblężenia i dyktatury wojskowej). Skończenie cywilnego stanu wyjątkowego nie ma nic wspólnego z ogłoszeniem stanu pokoju. Obwieszczenie ad 1 nie odnosi się wcale do sposobu dostarczania pomieszczeń. Ponieważ stan pokoju nie został jeszcze ogłoszony, ciąży na gminach obowiązek dostarczania pomieszczeń, lecz tylko w ramach rozporządzeń ad 2 i ad 3.

W myśl rozporządzenia ad 2 obowiązuje nadal ustawa niemiecka o świadczeniach wojennych z dnia 13 6 1873 z zmianą zaprowadzoną rozp. R. O. P. z dnia 22 9 20, tj. że gminy muszą dostarczyć kwatery podoficerom i szeregowcom za opłatą taryfową. Pp. oficerowie i urzędnicy wojskowi muszą w gminach wiejskich wynająć mieszkanie w drodze wolnego najmu. W mieście Pucku mogą skorzystać w myśl obwieszczenia mego ad 3 z ustawy z dnia 27 11 1919 o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń. Sprawę reguluje wyłącznie zarząd gminy miejskiej (magistrat) bez wszelkiej ingerencji władzy wojskowej, a wysokość komornego wyznacza w razie sporu Urząd Rozjemczy dla spraw najmu czyli Mieszkaniowy Urząd Rozjemczy,

zastosowując ustawę o ochronie lokatorów w b. dz. pr. z dnia 18 12 20. (Orędownik U. nr. 9 poz. 90).

W myśl rozporządzenia Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 31 5 1919 (Dz. U. Min. b. dz. pr. nr. 53 rok 20) składa się ten Urząd z przewodniczącego i 2 ławników, z których jeden ma być wynajemcą, drugi najemcą. W miastach ponad 2 tysiące mieszkańców wyznacza przewodniczącego magistrat, a ławników wybiera Rada Miejska. Dla miast niżej 2000 mieszkańców i gmin wiejskich wyznacza tych członków Wydział Powiatowy.

W mieście Pucku członkowie już są wyznaczeni, przewodniczącym jest p. burmistrz Sulecki.

Aż do ostatecznej decyzji przez Radę Powiatową ustanawiam dla powiatu następujące urzędy rozjemcze dla spraw najmu wzgl. Mieszkaniowe Urzędy Rozjemcze:

- a) na obwód wójtostwa oksywskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Górę w Obłuzu,
- b) na obwód wójtostwa dębogórskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Kaszubę w Dębogórze,
- c) na obwód wójtostwa rzucewskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Neumanna w Polchowiu,
- d) na obwód wójtostwa celbowskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Klebbę w Smolinie.
- e) na obwód wójtostwa darżlubskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Słomińskiego w Darżlubiu,
- f) na obwód wójtostwa lubocińskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Nowaka w Polchówku,
- g) na obwód wójtostwa żarnowieckiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Budnika w Odargowie,
- h) na obwód wójtostwa krokowskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Jagalskiego w Sławoszynie,
- i) na obwód wójtostwa Karwińskiego błota: jako kom. przewodniczącego p. wójta Ladacha w Sławoszynie,
- k) na obwód wójtostwa starzyńskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Blocka w Głuszewie,
- l) na obwód wójtostwa łębskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Potrykusa w Chłapowie,
- m) na obwód wójtostwa swarzewskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Kleina w Swarzewie.
- n) na obwód wójtostwa helskiego: jako kom. przewodniczącego p. wójta Kohnkego w Jastarni.

Panowie ci wybiorą sobie jako ławników jednego wynajemcę i jednego najemcę i podadzą mi nazwiska tychże do zatwierdzenia przez Radę Powiatową.

Zaznaczam, że Urzędy Rozjemcze dla spraw najmu winny przede wszystkim — w myśl ustawy o ochronie lokatorów — regulować wysokość komornego i podać Urzędowi Walki z Lichwą do ukarania wszelkie osoby przekraczające wyznaczoną przez nich cenę.

Treść ustawy z dnia 27 11 1919 i obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczenia pomieszczeń podaje poniżej:

Puck, dnia 2 czerwca 1921.

Lipski, starosta.

Ustawa z dnia 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Art. 1.

W razie ujawniającego się braku mieszkań, zarządy gmin miejskich mają obowiązek dostarczyć odpowiedniego mieszkania dla osób, które dla wykonywania obowiązku publicznego w danej gminie mieszkać muszą.

Art. 2.

Zarządy gmin, które nie posiadają odpowiednich mieszkań własnych, mają prawo na cel, art. 1 przewidziany, zajmować mieszkania, względnie części mieszkań, stosownie do następujących postanowień:

Art. 3.

Zajęciu przez zarząd gminy ulegają mieszkania i inne pomieszczenia, które są:

1. niezamieszkane,
2. niedostatecznie użytkowane,
3. zajęte przez instytucje, lub przedsiębiorstwa, przeznaczone do zabawy, gry, lub dla celów zbytkownych,
4. zajęte przez cudzoziemców, którzy niekoniecznie mieszkać muszą w danej gminie,
5. opróżnione przez osoby, wydalone z gminy przez rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.
6. zajęte przez urzędników państwowych lub komunalnych niemieckich, opuszczających granice Państwa Polskiego,
7. wynajęte (podnajęte lub odstąpione) po dniu 1 października 1919 r., w oczywistym zamiarze obejścia niniejszej ustawy.

Art. 4.

Za mieszkania i inne pomieszczenia niezamieszkane uważa się te, które są:

1. próżne,
2. niezamieszkane, nawet jeżeli w nich się znajdują sprzęty domowe, względnie jeżeli służą na skład towarów, lub rzeczy, choćby właściciel mieszkania lub ruchomości w niem znajdujących się pozostawił tam osobę dla nadzoru tychże.

Art. 5.

Za niedostatecznie użytkowane uważa się:

1. Mieszkanie, składające się co najmniej z 4 pokoi. W mieszkaniach takich do użytku właściciela mieszkania winno być pozostawione tyle pokoi, z ilu osób składa się rodzina; najmniej trzy, nie więcej jednak, niż sześć pokoi.

W mieszkaniach, zajętych przez osoby pojedyncze, do użytku właściciela mieszkania winny być zostawione dwa pokoje.

Przy obliczeniach powyższych nie są brane w rachubę alkowy, kuchnie, przedpokoje, pokoje dla służby, łazienki, jak również pokoje, zajęte już przez podnajemców.

2. Mieszkania, utrzymywane przez osoby, posiadające więcej niż jedno mieszkanie bez względu na to, gdzie ono się znajduje.

3. Mieszkanie, którego posiadacz objawił zamiar odstąpienia swych praw z kontraktu najmu albo sprzedaży urządzenia domowego.

Art. 6.

Nie podlegają zajęciu:

1. Mieszkanie i części mieszkań niezbędne do wykonywania zawodów wolnych, niezbędne lokale orga-

nizacji zawodowych i kulturalnych, jak również instytucji handlowych i przemysłowych, zależnie od ilości zatrudnionych w nich pracowników.

2. Mieszkania, których właściciel wyjechał na wypoczynek, w okresie między 1 maja a 30 września.

3. Mieszkanie osób, zajętych w służbie publicznej w innych miejscowościach, o ile tamże nie zakładają gospodarstw domowych z własnym urządzeniem.

Art. 7.

Przez zajęcie mieszkania odbiera się właścicielowi domu i najmobiocy prawo rozporządzenia mieszkaniem lub jego częścią zajętą. Umowy najmu, dotyczące zajętego mieszkania, uznaje się za rozwiązane z dniem przeznaczonym do opróżnienia mieszkania.

Z chwilą objęcia mieszkania, względnie jego części, przez osobę, której to zajęte mieszkanie zarząd gminy przydzielił, powstaje stosunek najmu między właścicielem domu, względnie dawnym najmobiocą, a osobą, której mieszkanie przydzielono, stosownie do istniejących przepisów prawa cywilnego, jak również wszelkich specjalnych ustaw i rozporządzeń o ochronie lokatorów.

Art. 8.

O zajęciu mieszkania orzeka zarząd gminy, względnie urząd do tego wyznaczony. Orzeczenie zarządu gminy o zajęciu mieszkania ma oznaczyć dzień objęcia mieszkania i cel, na który zajęte mieszkanie jest przeznaczone. Dzień objęcia należy oznaczyć w ten sposób, aby do opróżnienia mieszkania pozostawał czas nie dłuższy od 4 tygodni. Orzeczenie to należy doręczyć właścicielowi domu, lub zarządcy i interesowanemu lokatorowi.

Od orzeczenia służy zażalenie do władzy administracyjnej drugiej instancji, która orzeka ostatecznie, a do czasu utworzenia tych władz do Ministra Zdrowia Publicznego. Odwołanie winno być wniesione w ciągu 7 dni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia piśmiennego orzeczenia. Zażalenie może się opierać tylko na tem, że nie zachodzą warunki ustawowe zajęcia. Zażalenie nie ma skutku wstrzymującego.

Art. 9.

Zarząd gminy, względnie urząd do zajęcia wyznaczony, orzekając o zajęciu części danego mieszkania, ma prawo także zająć sprzęty znajdujące się w mieszkaniu, a niezbędne do użytkowania zajętej części mieszkania, bez uszczerbku jednak dla pierwotnego właściciela mieszkania. Osoba, której przydzielono mieszkanie wraz ze sprzętami, obowiązana jest płacić wynagrodzenie za używanie sprzętów. W braku umowy między stronami o wysokości tego wynagrodzenia rozstrzyga urząd rozjemczy dla spraw najmu, a tam, gdzie go niema — właściwy sąd.

Art. 10.

Zarząd gminy obowiązany jest również dostarczyć odpowiednich pomieszczeń dla urzędów państwowych, które w inny sposób nie mogą uzyskać pomieszczenia i w tym celu ma prawo zajmowania mieszkań i budynków w całości i w części.

Zajęcia na ten cel nie podlegają ograniczeniom, określonym w art. 3, 4, 5, 6, ani też przepisom, zawartym w ustępie 2-gim artykułu 7-go i w art. 9-tym.

Umowy najmu i dzierżawy, odnoszące się do takich mieszkań lub budynków i ich przynależności rozwiązują się z mocy prawa z dniem zajęcia, a mieszkańcy winni po uprzednim dostarczeniu im przez gminę mieszkań, odpowiadających zasadom niniejszej ustawy i drogą rekwizycji w razie potrzeby, przedmiot zajęty opuścić. Koszta przeniesienia ponosi skarb państwa. Oplatę za użytkowanie zajętych na pomieszczenia urzędów państwowych przedmiotów oznacza w razie sporu urząd rozjemczy dla spraw najmu, a gdzie go nie ma — właściwy sąd.

Art. 11.

Minister Zdrowia Publicznego, a dla b. dzielnicy pr. Minister b. dzielnicy pruskiej może:

1. Nakazać poszczególnym zarządom gmin, ażeby celem wykonania tej ustawy przeprowadziły dokładny spis mieszkań, z uwzględnieniem ilości pokoiów, liczby osób w niej mieszkających i wszystkich innych okoliczności dla stosowania tej ustawy ważnych, oraz by spis ten ciągle uzupełniały. Wszyscy mieszkańcy gminy są obowiązani na żądanie zarządu gminy udzielić w oznaczonym terminie wszelkich wyjaśnień zgodnie z prawdą oraz zezwolić na obejrzenie mieszkań.

2. Zarządzić, iż w pewnej gminie wszelki najem i podnajem mieszkań i innych pomieszczeń, jako też odstępowanie praw najmu mogą się odbywać jedynie za uprzednią zgodą gminy (urzędu do zajęcia wyznaczonego) pod rygorem, iż niezastosowanie się do tego przepisu będzie poczytane jako obejście niniejszej ustawy (art. 3 n. 7 i art. 12). Rozporządzenie takie nie dotyczy jednak dziennego najmu w hotelach, gospodach, pensjonatach itp.

Art. 12.

Przekroczenie przepisów niniejszej ustawy, lub rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, i przeciwdziałanie im, o ile czyn karygodny nie podlega surowszemu wymiarowi kary w myśl ogólnych postanowień karnych, będą karane grzywnami do 5000 mk., względnie 10 000 koron lub aresztem do 3-ch miesięcy. Kara pieniężna z karą aresztu mogą być zastosowane jednocześnie. Karze podlega także, kto do tych przekroczeń nakłania, lub przy ich popełnieniu współdziała.

o wymiarze kary orzeka władza administracyjna pierwszej instancji. Od orzeczenia karnego służy prawo zażalenia w zwyczajnym toku instancji, przyczem w ostatniej instancji orzeka Minister Zdrowia Publicznego, względnie Minister b. dzielnicy pruskiej. Od dwóch równobrzmiących orzeczeń niema dalszego środka prawnego.

Art. 13.

W wypadkach, w których dla skutecznego i szybkiego przeprowadzenia tej ustawy w danych gminach okaże się to koniecznym, Minister Zdrowia Publicznego, względnie Minister byłej dzielnicy pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych poleci przeprowadzenie tej ustawy w zastępstwie zarządów gmin i na ich rachunek podwładnym organom rządowym.

Art. 14.

Za przydział mieszkań władze, wymienione w art. 2, 8, 11 i 13 niniejszej ustawy, mają prawo pobierać opłaty w wysokości, określonej przez Ministra Zdrowia Publicznego, względnie przez Ministra b. dzielnicy pruskiej. Opłaty te wpływają do kas zarządów gmin.

Art. 15.

Wszystkie władze, a w szczególności władze policyjne i wojskowe, obowiązane są udzielać wszelkiej żądanej pomocy do wykonania postanowień niniejszej ustawy.

Art. 16.

Władzom oznaczonym w art. 2, 8, 11 i 13 niniejszej ustawy porucza się również wykonywanie zajęcia mieszkań i pomieszczeń w miejsce władz, ustanowionych na podstawie ustaw z dnia 3 kwietnia 1919 r. o dostarczaniu mieszkań na potrzeby wojska (Dz. Pr. Nr. 31, poz. 262) i z dnia 11 kwietnia 1919 r., o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. Pr. Nr. 32, poz. 264).

Art. 17.

Postanowienia dekretu Naczelnika Państwa z dnia 16 stycznia 1919 r. o zapobieganiu brakowi mieszkań (Dz. Pr. Nr. 8, poz. 116), nieuchylone ustawą z dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 52, poz. 335) o ochronie lokatorów i rozporządzeniu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 31 maja 1919 r. (Nr. 63 — „Tygodnik Urzędowy“ z dnia 2 czerwca 1919 r., Nr. 15) zachowują nadal moc obowiązującą, o ile nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Zdrowia Publicznego, a w b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego.

Art. 19.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązująca Dekret Naczelnika Państwa z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie rekwizycyj lokali na potrzeby urzędów państwowych (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 197).

Marszałek

Tramczyński.

Prezydent Ministrów

I. J. Paderewski.

Minister Zdrowia Publicznego

Janiszewski.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej

W. Seyda.

Ustawę z dnia 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń, podaje niżej podpisany departament do wiadomości z nadmienieniem, iż przepisy wykonawcze do tejże ustawy wyda w najbliższym czasie Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej.

Poznań, dnia 6 12 1919 r.

Szef Departamentu Zdrowia Publicznego

Dr. Gantkowski.

Naczelnik Wydziału Ogólnego:

Dr. Hübner.

448.

Dotyczy rozszerzenia tymczasowej Rady Powiatowej.

Dekretem z dnia 10 maja rb. nr. IVa — 2911-21 powiększył Wójtowa Pomorski tymczasową Radę Powiatową z 6 na 18 członków.

Do Rady tej należą następujący obywatele powiatu:

a) dotychczasowi członkowie Rady:

1. Ks. Bolesław Witkowski z Mechowy,
2. Augustyn Stomiński z Darżlubia,
3. Jan Potrykus z Chłapowa,
4. Antoni Miotk z Pucka,
5. Józef Klebba z Kosakowa,
6. Below z Sławutówka.

b) nowo mianowani członkowie:

7. Ks. Franciszek Łowicki z Oksywia,
8. Jakób Sulecki z Pucka,
9. Jan Kaszuba z Debogórza,
10. Jan Ladach z Sławoszyna,
11. Franciszek Miłosz z Ostrowa,
12. Józef Groenwald z Połczyna,
13. Ignacy Barlasz z Helu,
14. Skomrock z Helu,
15. Walenty Krefta z Połczyna,
16. Juljusz Abraham z Pucka,
17. Augustyn Mateja z Żelistrzewa,
18. Franciszek Nastaly z Rzucewa.

Puck, dnia 1 czerwca 1921.

Lipski, starosta.

449.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra b. dz. pr. dotyczące przepisów paszportowych.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 12 października 1867 r. w przedmiocie paszportów (Dz. Ustaw Związku Północno-Niemieckiego str. 33) i § 6 rozporządzenia z dnia 21 czerwca 1916 r. (Dz. Ustaw str. 599) wzgl. rozporządzenia z dnia 10 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 516) o uregulowaniu obowiązku paszportowego rozporządzam:

Art. 1.

Paszport zagraniczny („Dowód Osobisty“) wydaje się tylko obywatelom polskim.

Paszport zagraniczny wystawiony z sześciomiesięcznym od daty wystawienia terminem ważności uprawnia do przekraczania granicy w oba strony bez ograniczenia ilości razy.

Przed każdym (poza pierwszym) wyjazdem zagranicę należy jednak w którymkolwiek z urzędów wy-

stawiających paszporty zagraniczne uzyskać zezwolenie na wyjazd.

Art. 2.

Paszport zagraniczny może być po wygaśnięciu jego ważności wznowiony na sześciomiesięczny okres czasu na tych samych zasadach, jakie są przewidziane dla uzyskania nowego paszportu.

Art. 3.

Paszport zagraniczny wystawia się w zasadzie na jedną osobę.

Na żądanie petenta może być wystawiony dla rodziny paszport wspólny, do którego wpisane być mogą:

- a) żona, i to za pobraniem opłaty jak na nowy paszport,
- b) dzieci do lat 14-tu włącznie, i to bez pobrania opłaty, z tem zastrzeżeniem, że w razie potrzeby wyłączenie jednego z członków rodziny z rodzinnego paszportu, nowy oddzielny paszport będzie mu wystawiony po ściągnięciu zwykłej za paszport opłaty.

Art. 4.

Dla uzyskania paszportu zagranicznego winien petent zgłosić się w urzędzie paszportowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania.

W razie potrzeby może mu być wydany paszport i przez każdy inny urząd wystawiający paszporty zagraniczne, nie inaczej jednak jak po poprzednim porozumieniu się tego urzędu z właściwym ze względu na miejsce zamieszkania petenta urzędem paszportowym. Porozumienie może nastąpić na żądanie petenta drogą telegraficzną na jego koszt.

Art. 5.

Opłata za paszport zagraniczny wynosi mk. 600.—

Opłata za zezwolenie na wyjazd wynosi mk. 200.—

Art. 6.

W drodze wyjątku może być petent zwolniony od opłat za paszport i za zezwolenie na wyjazd a to na podstawie świadectwa ubóstwa wydanego przez kompetentną władzę.

W tym wypadku pobierane będą tylko koszty wydania paszportu.

Art. 7.

Obywatele polscy, udający się zagranicę za paszportami wystawionymi przez przedstawicielstwa polskie zagranicą, winni w jednym z krajowych urzędów wystawiających paszporty zagraniczne uzyskać zezwolenia na wyjazd.

Art. 8.

Osoba przynależna do państwa cudzoziemskiego przy wjeździe w granice Rzeczypospolitej Polskiej winna posiadać dokument podróży, odpowiadający co do swej ważności w Polsce dokumentom uprawniającym do wyjazdu zagranicę i zaopatrzonej w wize przedstawicielstwa polskiego zagranicę.

Dla wyjazdu z granic Rzeczypospolitej Polskiej osoba ta, o ile nie posiada już wize przedstawicielstwa polskiego zagranicą na wyjazd z Rzeczypospolitej Polskiej lub o ile wiza taka już wygasła, winna uzyskać na swym dokumencie podróży wize jednego z urzędów wystawiających paszporty zagraniczne, wiza ta jest ważna w ciągu dni 14 od daty jej wystawienia i opłacana jest w wysokości 200 mk.

Obowiązek uzyskania wize dla wyjazdu nie dotyczy osób posiadających wize przedstawicielstw polskich zagranicą na przejazd tranzytowy. W tym wypadku nie wolno im jednak zatrzymywać się w granicach Rzeczypospolitej Polskiej poza czasem niezbędnym dla przejazdu.

Wyiatki stanowią wypadki obłożnej choroby.

Art. 9.

Osoba przynależna do państwa cudzoziemskiego stale zamieszkała w Polsce może przy wjeździe z granic Rzeczypospolitej Polskiej uzyskać w właściwym ze względu na miejsce zamieszkania urzędzie paszportowym wize na powrót do Polski za opłatą 200 mk.

Wiza ta ważna jest w ciągu 3 miesięcy od daty jej wystawienia.

Art. 10.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów umów państwowych mianowicie dotyczących tak zwanego małego ruchu granicznego, ruchu tranzytowego i ruchu między Polską a W. M. Gdańskiem.

Poznań, dnia 7 maja 1921 r.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej.
w z. Połczyński.

Powyższe podaje do wiadomości.

Puck, dnia 2 czerwca 1921 r.

Lipski, starosta.

450.

Opublikowanie

ustawy z dnia 10 XII 20 o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów.

Panom burmistrzom, sołtysom i przełożonym obszarów dworskich podaje do wiadomości i ścisłego zastosowania się ustawę, z dnia 10 grudnia 1920 r. o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów oraz o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1.

Wprowadza się na okres 5 lat obowiązek dostarczania środków przewozowych, potrzebnych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów według niżej podanych przepisów.

§ 2.

W wypadkach, gdy właściwe organy administracji drogowej nie mogą w drodze dobrowolnej umowy uzyskać niezbędnej ilości środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów, lub gdy posiadacze środków przewozowych, żądają za ich wynajęcie zapłaty nadmiernej w stosunku do rzeczywistych kosztów utrzymania środków przewozowych właściwy starosta zarządzi, na wniosek wymienionych organów po wysłuchaniu opinii Rady Powiatowej, w miastach zaś wydzielonych z powiatów, po wysłuchaniu opinii Rady Miejskiej, przymusowe dostarczanie środków przewozowych za wynagrodzeniem.

§ 3.

Obowiązek dostarczania środków przewozowych nakładać należy na posiadaczy tych środków kolejno, równocześnie i z uwzględnieniem stosunków gospodarczych i zawodowych w szczególności zaś ilości środków przewozowych oraz powierzchni uprawnych gruntów.

Środków przewozowych nie można żądać od ludności, zamieszkałej w odległości większej niż 16 klm. od miejsca robót, o ile wyjątkowo względy nie nakazały przekroczenia tej odległości.

§ 4.

Obowiązek dostarczania środków przewozowych wykonywa się wyłącznie w naturze.

§ 5.

Grunty stale lub czasowe potrzebne do budowy i utrzymania dróg, oraz ze znajdującymi się na nich budowlami oraz materiały niezbędne do budowy i utrzymania dróg mogą być w drodze wyłączenia względnie czasowo zajęte.

Art. 40.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

- (—) Marszałek Trampczyński
- (—) Prezydent Ministrów Witos
- (—) Prezydent R. P. Rybczyński
- (—) Minister Spraw Wewnętrznych Skulski
- (—) Minister Kolei Żel. Eberhardt
- (—) Minister Skarbu Steczkowski
- (—) Minister byłej dzielnicy pruskiej Kucharski.

Puck, dnia 3 VI 1921.

Lipski, starosta.

451.

Przypomnienie rozporządzeń policyjnych w sprawie zgłoszenia przyjezdnych i obcokrajowców.

Mnożą się wypadki, że rozporządzenia policyjne, a mianowicie rozporządzenie policyjne dot. zgłoszeń policyjnych z dnia 18. 12. 20 r. (Ořed. nr. 3 poz. 17.) i

rozporządzenie policyjne dot. zgłoszeń się obcokrajowców (osób przybyłych za paszportem zagranicznym do Polski) w 24 godzinach u władz miejscowych nie bywają przestrzegane.

Zależy to w wielkiej mierze od opieszalności przybyszów oraz osób u których oni przebywają po części też od nieznamomości rozporządzeń.

Wobec tego poleca się władzom miejscowym, by rozporządzenia wspomiane od czasu do czasu w zwykły sposób podawały do wiadomości mieszkańcom swej miejscowości.

Osoby niestosujące się do rozporządzenia w wypadku pierwszym narażają się na przewidziane grzywny, a w drugim wypadku (dot. obcokrajowców) na to, iż przy wyjeździe kontrola graniczna je spowoduje braku znaku zameldowania w paszporcie zwróci do miejscowości ostatniego pobytu celem spełnienia obowiązkowego zgłoszenia u władzy miejscowej i oprócz tego poda do ukarania.

Puck, dnia 2. VI. 21. Lipski, starosta.

452.

Obwieszczenie dotyczące podziału nafty.

P. p. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich, zechcą nadesłać zapotrzebowanie nafty i podać zarazem kupców upoważnionych do odbioru tejże.

Cena za naftę nie może w sprzedaży detalicznej przekraczać mk. 16.— za litr.

Puck, dnia 2 czerwca 1921. Lipski, starosta.

453.

Statystyka Urzędów Stanu Cywilnego.

Urzędy Stanów Cywilnych podadzą mi najpóźniej do 1 lipca rb. ile osób w czasie od 1 kwietnia do 30 czerwca 1921 się urodziło i ile zmarło i to z każdej miejscowości osobno.

Puck, dnia 3. VI. 1921. Lipski, starosta.

454.

OBWIESZCZENIE dotyczące podziału cukru.

Pp. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich zechcą natychmiast odebrać znaczki cukrowe na miesiąc kwiecień oraz podać kupców upoważnionych do odbioru tegoż.

Cena wynosi 30 marek za jeden funt cukru. Cukier kwietniowy musi być najpóźniej do 25 czerwca 1921 r. w posiadaniu konsumentów, gdyż po upływie tego terminu znaczki kwietniowe tracą ważność i cukru więcej się na nie nie wydaje.

Znaczki cukrowe (kwietniowe) zwróca kupcy najpóźniej do 30. 6. 21. mojemu hurtownikowi p. B. Adolphowi w Pucku.

Pp. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich zechcą powyższe ogłosić w swoich gminach w przyjęty sposób.

Puck, 2 czerwca 1921. Lipski, starosta.

455.

Statystyka przyjezdnych.

Panowie sołtysi i przełożeni obszarów dworskich podadzą mi najpóźniej do 1 lipca rb. ile osób w czasie od 1 kwietnia do 30 czerwca 1921 r. się do ich gmin sprowadziło, ile się wyprowadziło, ile do wojska zaciągnięto i ile z wojska zwolniono.

Puck, 3. VI. 1921. Lipski, starosta.

456.

Opublikowanie budowy wędzarni Emila Hermanna w Boru.

Emil Hermann w Boru zamierza na swoim podwórzu chlew z wędzarnią wybudować.

Jeżeli ktoś wnosi sprzeciw przeciw wybudowaniu, musi to donieść Starostwu w przeciągu 4 tygodni.

Puck, dnia 30 maja 1921 r. Lipski, starosta.

OBWIESZCZENIE Oficera Ewidencyjnego w Pucku.

W myśl rozkazu D. O. Gen. Pomorze i pisma oficera ewidencyjnego w Pucku, l. dz. 594/21 zostanie obecnie przeprowadzona ścisła ewidencja popisowych, rocznika 1903.

Wobec tego zarządzam: Magistrat w Pucku, Sołectwa i Przełożenia obszarów dworskich wszystkich gmin w powiecie sporządzą natychmiast listy poborowe popisowych rocznika 1903 według niżej podanego wzoru i przedłożą takowe oficerowi ewidencyjnemu w Pucku najpóźniej do dnia 20 czerwca br.

Na podstawie Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej obowiązują co do sporządzania list poborowych następujące przepisy:

Art. 33. Za podstawę do układania list poborowych służą: księgi ludności, wykazy urzędów stanu cywilnego, oraz wszelkie inne dane urzędowe i nieurzędowe po ich sprawdzeniu.

Art. 34. Prócz mieszkańców, zapisanych do ksiąg ludności, mają być wciągnięci do listy poborowej:

- nieobecni w gminie lub mieście, chociażby byli zobowiązani umowami do zamieszkiwania poza gminą lub miastem, oraz zamknięci w więzieniu, jeśli jednocześnie ich ojcowie lub matki, lub osoby miejsce rodziców prawnie zastępujące mieszkają w gminie lub mieście, albo też jeżeli ich ojciec lub matka wzgl. osoby miejsce rodziców prawnie zastępujące, które wyemigrowały, miały w gminie lub mieście zamieszkanie;
- żonaci, mieszkający w gminie lub mieście, gdyby nawet ich rodzice mieszkali w innej gminie lub mieście;
- urodzeni i mieszkający w gminie lub mieście i nie mający ojców lub matek lub osób miejsce rodziców prawnie zastępujących;
- zamieszkali w gminie lub mieście nie podpadający pod powyższe kategorie i nie mogący dowieść swego zamieszkania w innej gminie lub mieście.

Art. 40. Wszelkie czynności i koszty, związane ze sporządzeniem list poborowych, pokrywać będą gminy z własnych funduszy.

Listy poborowych ułożyć należy w porządku alfabetycznym nazwisk popisowych.

Jak z powyżej naprowadzonych artykułów wynika, nikt z mężczyzn urodzonych w roku 1903 nie może być ominięty w listach poborowych, za co Pp. Naczelnicy gmin pełną odpowiedzialność ponoszą.

Aby dać możność wpisania w listach poborowych wszystkich i dokładnych dat, zawiadamiam Pp. Naczelnicy gmin popisowych do osobistego zgłaszania się w urzędach gminnych, a po wpisaniu ich do listy, wydadzą tymże względnie zgłaszającym ich osobom, zaświadczenia stwierdzające ich wpisanie. Policję państwową wzywam do kontrolowania popisowych roku 1903, czy są w posiadaniu zaświadczenia i spotkanych bez zaświadczeń, do niezwłocznego donoszenia ich tutejszemu starostwu.

Popisowym służącym w wojsku polskim jako ochotnicy, należy to w uwadze zaznaczyć.

Obcych popisowych t. j. takich, którzy nie są przynależni do tutejszego powiatu (urodzeni poza tutejszym powiatem) wykazać należy w odrębnym wykazie pod nagłówkiem **obcy**, podając jak najdokładniej miejsce ich urodzenia jako też powiat i województwo wzgl. kraj.

Gminy, w którychby ewentualnie nie znajdowali się popisowi roczn. 1903 mają to w próżnym wykazie zaznaczyć i podpisem sołtysa stwierdzić a wykazy takie oficerowi ewidencyjnemu przedłożyć.

Wykazy należy sporządzić jak najdokładniej i czytelnie, gdyż w razie ujawnienia się niedokładności, nie wpisania wszystkich dat lub nieczytelności, będą odnośni naczelnicy gmin wzywani tudzież, celem dania wyjaśnień.

Uchylenie się popisowych od rejestracji względnie nie wykazanie ich przez urzędy gminne, pociąga za sobą surowe kary, w myśl istniejących przepisów.

Terminu przedłożenia list poborowych oficerowi ewidencyjnemu, należy bezwarunkowo dotrzymać.

Puck, dnia 7 czerwca 1921 r.

Lipski, starosta.

Gmina:

Alfabetyczny wykaz popisowych

urodzonych w roku 1903

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Nazwisko i imię i ewentualne dalsze imiona	Data i miejsce urodzenia dzień, miesiąc, i rok gmina, powiat, i kraj	a) Nazwisko i imio- na rodziców, bez względu na to, czy żyją b) czy rodzice żyją wzgl. które z rodziców nie żyje c) zawód lub stan ojca wzgl. matki	a) Miejsce zamiesz- kania rodziców wzgl. osób, ich miejsce prawnie zastępujących (opiekunów) gmina itd. b) miejsce pobytu popisowego	Religia wzgl. wy- znanie popiso- wego	Zawód wzgl. za- trudnienie popiso- wego	Stopień wykształ- cenia, ile klas i jakiej szkoły	Czy popi- sowy żonaty i ile dzieci	Ukaranie sądowe. Za jakie prze- stępstwo i wymiar kary	Czy służył już w wojsku i jakim. Leg., rosyjsk., niemieckiem i jaką miał rangę	U w a g a t. j. ewentualne kalectwo i narodowość
1	A		a) b) c)	a) b)							
2	B		a) b) c)	a) b)							
	C										

itd.

Po ułożeniu listy poborowych i zakończeniu jej należy pieczęcią i podpisem naczelnika gminy stwierdzić, że wszyscy popisowi danej gminy zarejestrowani zostali, i że wszystkie naprowadzone daty, zostały urzędowo stwierdzone.

Dnia 4 lipca t. r. odbędzie się o godz. 10 przed poł.
pierwszy

termin parcelacyjny

na majątku „O d a r g o w o“.

6 lipca t. r. o tej samej godzinie na majątku
„L u b o c i n“.

8 lipca t. r. o godz. 10 przed poł. na majątku
„M r z e z i n o“, pow. Pucki.

Reflektanci, chcący nabyć ziemię, oraz adiacenci,
których rola przylega do parcelować się mającego ma-
jątku, zechcą na powyższe terminu przybyć.

P. P. sołtysi zechcą powyższe w swych gminach
odpowiednio ogłosić.

Powiatowy Urząd Ziemiański
Kaźmierski, komisarz ziemiański.

Wobec tego, że się obecnie już nie daje odczuwać
brak drobnych pieniędzy **inkasuje** Wydział Powiatowy
przez tutejszą **Powiatową Kasę Komunalną** na po-
czątku roku 1920 wydawane przekazy i to

tylko przekazy z niemieckimi napisami

(3, 2, 1, 1/2 mk. bilety)

podpisane przez dawniejszego landrata Baudissina.

Wymiana pieniędzy nastąpi na Powiatowej Kasie Ko-
munalnej w Wejherowie. Wezwanie będzie 3 razy w Orę-
downiku Urzędowym i w „Bote für Pomorze“ ogłoszone.
Przekazy, które w przeciągu miesiąca po ostatnim ogło-
szeniu nie zostaną wymienione, stracą swą wartość.

Interesentów

przyjmuje się

w **Powiatowym Urzędzie Ziemiańskim**

w **Wejherowie**

tylko w środę i sobotę

od godziny 9—1 i 3—5, ul. Preperandów.

Powiatowy Urząd Ziemiański

Kaźmierski, komisarz ziemiański.

Kupuję po cenach najwyższych

w partiach wagonowych

słomę i siano

prasowane i luzem.

Na życzenie stawiam prasę, prasmistrza i drut.

Dom rolniczo-handlowy

Jan Turek, Toruń

Telefon 1430.

Adr. telegr.: Turkos.

